

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน : กรณีศึกษาการแปรรูปหัตถกรรมหินอ่อน บ้านเขามโน ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลในเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลและผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ ลักษณะทั่วไปของผลิตภัณฑ์ รูปแบบของผลิตภัณฑ์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิต ขั้นตอนการผลิต

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์หินอ่อน

ชุมชนที่ศึกษา / วิจัย

ประวัติของชุมชน

เดิมบริเวณพื้นที่ทางทิศตะวันตกของตำบลเป็นหนองน้ำขนาดใหญ่ มีต้นกระโดนขนาดใหญ่อยู่ใกล้หนองน้ำนี้ ชาวบ้านจึงเรียกหนองน้ำแห่งนี้ว่า "หนองกระโดน" การตั้งถิ่นฐานเริ่มประมาณปี 2435 ผู้ริเริ่มก่อตั้งคือ ชุนกระโดนว่าปี ซึ่งได้อพยพผู้คนและบ่าวไพร่มาตั้งถิ่นฐานและเป็นหัวหน้าหมู่บ้าน และมีพระครูคงคองคหนึ่งเดินทางมาจากทางภาคอีสานมาสร้างวัดร่วมกับชุนกระโดนว่าปี โดยตั้งชื่อว่า "วัดหนองกระโดน" พระครูคงคองคันนั้นชื่อ หลวงพ่อพวง ซึ่งชาวบ้านได้ให้ความเคารพนับถือมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

ในระยะแรก ๆ นั้น ตำบลหนองกระโดนนั้นมีหมู่บ้านเพียงไม่กี่หมู่บ้าน ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนทั้งหมด 16 หมู่บ้าน แรก ๆ นั้นประชาชนภายในตำบลหนองกระโดนนั้น ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก ต่อมาในระยะหลังเริ่มมีอาชีพที่หลากหลาย ทั้งค้าขาย รับจ้าง รับราชการ การ นอกจากนี้ประชาชนภายในตำบลหนองกระโดน มีการผลิตสินค้าออกมาจำหน่ายมากมาย แต่ที่ขึ้นชื่อก็จะมีประมาณ 3 หมู่ที่มีการทำผลิตภัณฑ์ขึ้นมาใช้ และปัจจุบันก็กลายเป็นสินค้าหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลไปแล้ว นั่นก็คือหมู่ที่ 10 บ้านหนองแมว ที่ทำสุราแซ่ ซึ่งทำจากใบเตย , สับปะรด และมังคุด หมู่ที่ 14 บ้านหนองกระโดน ซึ่งใช้ก้านมะพร้าวมาจักสานตะกร้า, กระเช้า,

และที่ใส่ของชำร่วย รวมถึงหมู 3 บ้านเขามโน ซึ่งทำผลิตภัณฑ์ที่ทำจากหินอ่อนมากมาย ได้แก่ แจกัน, เครื่องประดับ, โต๊ะ, เก้าอี้ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าบ้านเขามโนมีการในช่วงการเริ่มก่อตั้งหมู่บ้านนั้น เริ่มจากที่ชาวบ้านภายในตำบลหนองกระโดน และหมู่บ้านปากคลองรวมไปถึงหมู่บ้านใกล้เคียง ได้เข้ามาหักร้างถางพงเพื่อทำไร่ยาสูบ ไร่ถั่ว และไร่มันสำปะหลัง ในบริเวณพื้นที่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือใกล้กับเขามโน และต่อมาชาวบ้านได้ย้ายจากบ้านปากคลองมาอาศัยอยู่ทางทิศตะวันออกของเขามโน เนื่องจากเห็นว่าบริเวณที่ทำไร่อยู่ไกลจากบ้านเดิมมาก เวลาทำไร่หรือเวลาที่ผลผลิตออกก็ต้องมานอนค้างอ้างแรมบ่อยๆ จึงตัดสินใจที่จะย้ายมาอยู่ใกล้ๆ เพื่อที่จะทำอะไรได้สะดวกยิ่งขึ้น จากนั้นก็มีชาวบ้านจากหมู่บ้านปากคลองและหมู่บ้านใกล้เคียงอพยพตามเข้ามาอยู่ และเมื่อเวลาผ่านไปจึงเกิดเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ

ต่อมาในปี 2501 ได้มีแยกจากหมู่บ้านปากคลองมาเป็นหมู่บ้านเขามโน ขึ้นอยู่ในเขตตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ โดยชื่อหมู่บ้านนี้ได้นำชื่อของภูเขาหินอ่อนขนาดใหญ่ที่อยู่ทางทิศตะวันตกของหมู่บ้านมาตั้งเป็นชื่อของหมู่บ้าน โดยมีนายเทียม ปันนาค เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก และมีนายสมบูรณ์ นาควิสุทธิ์ เป็นผู้ใหญ่บ้านคนปัจจุบัน (ตั้งแต่ พ.ศ. 2533 ถึงปัจจุบันนี้)

บริบทของชุมชน

1. สภาพทั่วไปของชุมชน

บ้านเขามโน ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ห่างจากอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ไปทางทิศเหนือ ระยะทางประมาณ 25 กิโลเมตร

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลเนินจีเหล็ก อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
- ทิศใต้ ติดต่อกับ บ้านหนองแมว ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับ บ้านดอนงาม ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ บ้านเขาเรือ ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของบ้านเขามโน พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีภูเขาหินอยู่ทางทิศตะวันตก สภาพดินเนื้อดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนล่างเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย และมีกรวดหินผสมอยู่มาก มีความอุดมสมบูรณ์ของดินค่อนข้างต่ำ การระบายน้ำในดินไม่ดีนัก เมื่อมีฝนตกลงมาจะมีน้ำท่วมขังอยู่ในพื้นดินเป็นอันมาก

สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปของหมู่บ้าน แบ่งออกเป็น 3 ฤดู

- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนกันยายน สภาพอากาศแปรปรวนไม่แน่นอน บางวันอากาศจะมีดครึ้มและมีฝนฟ้าคะนอง บางวันอากาศอบอ้าว
- ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ สภาพอากาศทั่วไปมีอากาศเย็นกว่าฤดูอื่นเล็กน้อย มีลมหนาวพัดผ่านอากาศแห้งแล้ง ช่วงเช้าและสายมีหมอกลง ช่วงกลางวันถึงเข้ามือน้ำค้างลงมาก
- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม สภาพอากาศร้อนอบอ้าว คือมีอากาศร้อนถึงร้อนจัด

2. สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่ของหมู่บ้านเขามโน ประกอบอาชีพหลักคือการทำนา และยังมีอีกส่วนหนึ่งที่ประกอบอาชีพทำไร่ ค้าขาย ทอผ้าเพื่อการจำหน่าย และรับจ้างทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ประชาชนส่วนใหญ่มิที่ดินเป็นของตนเอง รายได้ส่วนใหญ่ของประชาชนภายในหมู่บ้านมาจากการทำการเกษตร ในหมู่บ้านมีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งสิ้น 3,183 ไร่ นอกจากนี้กลุ่มอาชีพเสริม คือ กลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพอบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดน และยังมีกองทุนหมู่บ้านและกลุ่มสัจจะออมทรัพย์เพื่อส่งเสริมทุนในการประกอบอาชีพเสริมให้กับประชาชนในหมู่บ้าน โดยประชาชนได้นำเงินไปใช้ในการประกอบอาชีพเสริมซึ่งได้แก่การเลี้ยงโค กระบือ ไก่ นับว่าเป็นการสร้างรายได้ที่ดีให้กับประชาชนอีกทางหนึ่ง

3. สภาพทางสังคมการปกครอง

บ้านเขามโนมีสถานการศึกษาในระดับประถมศึกษาจำนวน 1 แห่งเปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อรองรับการศึกษาของเยาวชนในหมู่บ้านเขามโน และหมู่บ้านใกล้เคียง คือ โรงเรียนวัดเขามโน มีครูจำนวน 4 คน และนักเรียนจำนวน 120 คน ตั้งอยู่ทิศตะวันตกของหมู่บ้านใกล้กับเขามโน มีวัด 1 แห่ง คือ วัดเขามโน มีพระภิกษุจำนวน 4

รูป สร้างเพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติธรรม รักษาศีลใกล้บ้านและเป็นแหล่งอบรมบ่มนิสัยของ กุลบุตร กุลธิดา ให้ได้รับการเรียนรู้ธรรมะเบื้องต้น นอกจากนี้ยังมีสาธารณูปโภคอื่นๆ คือ โทรศัพท์สาธารณะจำนวน 1 คู่ มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน และน้ำประปาหมู่บ้านใช้อีกด้วย

ชุมชนบ้านเขามโนขึ้นอยู่กับการบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 198 ครัวเรือน มีประชากรทั้งหมด 853 คน เป็นชาย 411 คน เป็นหญิง 442 คน มีนายสมบุญ นาควิสุทธิ เป็นผู้ใหญ่บ้าน

4. ขนบธรรมเนียมประเพณี

สำหรับขนบธรรมเนียมประเพณีของประชาชนส่วนใหญ่ ยังคงยึดถือขนบธรรมเนียม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ดั้งเดิมเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น ประเพณีตักบาตร ทำบุญวันขึ้นปีใหม่ พอถึงวันพระหรือโอกาสวันสำคัญทางศาสนาชาวบ้านจะพร้อมใจกันมาทำ บุญที่วัด พร้อมกับการถือศีลฟังธรรมอยู่เป็นประจำ หรือแม้จะไม่ใช่วันพระหรือวันสำคัญทาง ศาสนาก็ตาม ชาวบ้านส่วนใหญ่จะนิยมทำอาหารมาทำบุญถวายเพลแก่พระที่วัดอยู่เป็นประจำใน ส่วนของประเพณีสงกรานต์ก็ถือได้ว่ามีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าอย่างอื่นเลยทีเดียว เนื่อง จากประเพณีสงกรานต์ทำให้ลูกหลานได้มีโอกาสสมรณำคำหัวผู้เฒ่าผู้แก่ในหมู่บ้าน และนี่ก็เป็น สิ่งที่ปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่องทุก ๆ ปี นอกจากนี้ก็จะมีประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาและประเพณี ลอยกระทงเหมือนกันกับที่อื่น ๆ แต่ที่สำคัญก็มีการทำขวัญข้าวและการขอขมาพระแม่โพสพเนื่อง จากว่าประชาชนส่วนใหญ่ของหมู่บ้านประกอบอาชีพทำนา จึงมีวัฒนธรรมข้าวอันเป็นพื้นฐานที่ ว่าข้าวมีบุญคุณต่อชีวิต สืบเนื่องให้เกิดความเชื่อและพิธีกรรมต่าง ๆ อาทิเช่น พิธีแห่นางแมวขอ ฝนก่อนลงมือเพาะปลูก พิธีรับขวัญแม่โพสพเพื่อบำรุงต้นข้าวให้งอกงาม เป็นต้น

กิจกรรม

กิจกรรมการแปรรูปหัตถกรรมหินอ่อน เนื่องจากบ้านเขามโนพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะ ของเทือกเขาอยู่มาก จึงได้มีการรวมกลุ่มเกิดขึ้นเพื่อทำการแปรรูปหัตถกรรมหินอ่อน เพื่อจำหน่าย สินค้าที่ทางกลุ่มได้จัดทำขึ้น และทดแทนการประกอบอาชีพทางการเกษตรที่มีรายได้ไม่เพียงพอ และหาช่องทางจำหน่ายสินค้าในราคาที่พ่อค้าคนกลางไม่ได้เป็นผู้กำหนด สร้างอำนาจในการต่อ รองทางด้านราคาได้ ดังนั้นจึงริเริ่มหาแนวทางในการรวมกลุ่มกันเพื่อแปรรูปหัตถกรรมหินอ่อน เพื่อจำหน่ายสินค้าและทำให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย

กิจกรรมที่จะดำเนินการ

1. ประชุมคณะกรรมการกลุ่ม เพื่อติดตามงาน (ม.ค.)
2. ประชุมกลยุทธ์การตลาด (ก.พ.-มี.ค.)
 - ประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์
 - จำหน่ายสินค้าทางระบบอินเทอร์เน็ต
3. อบรมศึกษาดูงานคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ (มี.ค.)
4. อบรมให้ความรู้ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ (มี.ค.-เม.ย.)
5. อบรมให้ความรู้ด้านการปรับปรุงคุณภาพสินค้า (พ.ค.)
6. ประชุมกลุ่มหาช่องทางทางการตลาด/หาจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ (มิ.ย.-ก.ค.)
7. ศึกษาดูงานเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์ (ส.ค.-ก.ย.)
8. อบรมแนวทางการจำหน่ายสินค้า (ต.ค.)
9. ติดตามการดำเนินงานของกลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์หิโนฮอน (พ.ย.-ธ.ค.)

ชุมชนบ้านเขามโนมีการรวมกลุ่มเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชุมชน เช่น กลุ่มออมทรัพย์ และแม่บ้าน ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงการแปรรูปหัตถกรรมหิโนฮอน ซึ่งมีสมาชิกกลุ่มดังนี้

รายชื่อสมาชิกกลุ่มแปรรูปหัตถกรรมหิโนฮอน

หมู่ที่ 3 บ้านเขามโน ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

1. นางนิภา	สุพิชญางกูร	ประธานกลุ่มหัตถกรรมหิโนฮอน
2. นายสมหวัง	เผ่าพันธ์	แผนกออกแบบผลิตภัณฑ์
3. นายรัชชัย	พรหมโชติ	แผนกประกอบผลิตภัณฑ์ (เฉพาะ โรงกลึง)
4. นายสุรพล	ปั่นนาค	แผนกกลึงเครื่องเล็ก
5. นายชัยเชษฐ์	เพิ่มการค้า	แผนกกลึงเครื่องเล็ก
6. นายราเชน	อัมอรณ	แผนกกลึงเครื่องเล็ก
7. นางเรียม	ปั่นนาค	แผนกขัดมัน
8. นางปาฤทธิชาติ		พรหมโชติ แผนกเจียหิโนฮอน
9. นางบุญทิ้ง	จารึก	แผนกเจียหิโนฮอน
10. นางวาสนา	รอดฤทธิ์	แผนกขัดด้วยมือโดยใช้กระดาษทราย
11. นางรุ่งทิพย์	บุตรน้อย	แผนกเจียเครื่องน้ำ
12. นายช้าง	ปั่นนาค	แผนกเจาะหิโนฮอน
13. นายสมชาย	อ่อนชุม	แผนกตัดบล็อกหิโนฮอน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ ลักษณะทั่วไปของผลิตภัณฑ์ รูปแบบของผลิตภัณฑ์

1.1 ประวัติความเป็นมาของผลิตภัณฑ์

จากการศึกษาข้อมูลพบว่า ทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ้อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนได้จัดตั้งขึ้นตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ในด้านการกินอยู่อย่างพอเพียง หรือเศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง และได้สนองนโยบายของนายกทักษิณ ชินวัตร ในการดำเนินการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งเพื่อให้ท้องถิ่นนั้นมีขีดความสามารถ ในการจัดระบบและบริหารจัดการตนเองเพื่อสร้างศักยภาพในการสร้างเสริมความเข้มแข็ง ด้านสังคม และเศรษฐกิจของประชาชนในหมู่บ้าน ผู้การพึงพาตนเองอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ยังเป็นการช่วยกระตุ้น เศรษฐกิจรากฐานของประเทศระดับชุมชนให้มีรายได้พอที่จะยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้นและเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ได้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายที่ได้แถลงต่อรัฐสภา กลุ่มหัตถกรรมจักรสานผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร ร่วมกับสมาชิกระดับหมู่บ้านจึงได้ร่วมกันยกร่าง เพื่อเป็นข้อบังคับในการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบนโยบายของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจัดตั้งกลุ่มเพื่อผลิตหัตถกรรมหินอ่อนขึ้น เนื่องจากภายในพื้นที่ตำบลหนองกระโดน มีวัตถุดิบที่เป็นหินอ่อนอยู่มาก ประชาชนภายในชุมชนและทางกลุ่มหัตถกรรมจักรสานผักตบชวาวัดศรีอุทุมพร ได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดตั้งกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนแล้วว่า ถ้ามีการจัดตั้งกลุ่มขึ้นมาจะได้นำหินอ่อนจากเขามโน เขาน้อย และเขาเรือมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ ที่จะสร้างรายได้ให้กับสมาชิกกลุ่มและคนภายในชุมชนจะได้มีงานทำด้วยเหตุนี้เอง จึงได้จัดตั้งกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ้อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนขึ้น ทั้งนี้ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2545 โดยที่ทำการกลุ่มตั้งอยู่ ณ โรงไม้ศิลาทองนครสวรรค์ หมู่ที่ 3 ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

ดังนั้น เมื่อได้จัดตั้งกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ้อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนขึ้น จึงนำสิ่งที่มียูอยู่ในท้องถิ่น คือ วัตถุดิบที่มาจากเขามโน เขาน้อย และเขาเรือมาทำเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบต่าง ๆ โดยมีผู้เชี่ยวชาญจากโรงงานหินอ่อนมาฝึกสอนให้กับทางกลุ่ม และได้รับการสนับสนุนและทุนดำเนินการจากพระครูนิมิตวิสุทธิคุณ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ นายอำเภอเมือง พัฒนาการจังหวัด พัฒนาการอำเภอ องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกระโดน มีนางนิภา สุพิชญางกูร เป็นประธานกลุ่ม ผลิตภัณฑ์ที่ทางกลุ่ม

หัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนทำการผลิต แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ (1) ประเภทเครื่องประดับกาย เช่น เข็มกลัด แหวน (2) ประเภทของใช้เบ็ดเตล็ด เช่น ที่เสียบปากกา กระจกรูป ครกจิ้งหรีด (3) ประเภทเครื่องตกแต่งอาคารบ้านเรือน เช่น อ่างบัว รูปแกะสลัก (4) ประเภทเครื่องเรือน เช่น โต๊ะหมู่บูชา โคมไฟโต๊ะ เก้าอี้ ในปัจจุบันทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดน ได้ทำการผลิตและพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์อีกหลายเพื่อส่งเสริมให้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นที่รู้จักและได้รับการคัดเลือกให้เป็นสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยในระดับ 5 ดาว จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ที่เป็นที่ยอมรับและได้รับการรับรองแล้วว่ามีมาตรฐาน ทั้งนี้สินค้าที่ทางกลุ่มพ่อบ้านแม่บ้านหนองกระโดนที่ขึ้นบัญชีผลิตภัณฑ์ผ่านการคัดสรร สุดยอด หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย เนบท้ายประกาศคณะกรรมการคัดสรรสุดยอด หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย จังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2546

ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง มีดังต่อไปนี้

1. โต๊ะหมู่บูชา
2. โต๊ะกลมทองเหลือง
3. โคมไฟหินอ่อน

ประเภทศิลปะและของที่ระลึก

1. อ่างบัวหินอ่อน
2. กระจกรูปหินอ่อน
3. ครกจิ้งหรีด
4. ลูกโลกหินอ่อน

ซึ่งยังมีผลิตภัณฑ์ที่เป็นฝีมือจากทางกลุ่มอีกมากมาย ที่พร้อมจะพัฒนาให้ได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของประชาชนโดยทั่วไป ทั้งนี้ยังต้องมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการผลิตให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในอนาคตนี้

1.2 ลักษณะทั่วไปของผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์หินอ่อนที่ทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนผลิตขึ้นมานั้นโดยส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้ และเครื่องประดับตกแต่งบ้านเรือน และประเภศิลปะและของที่ระลึก

ก่อนอื่นต้องกล่าวเกี่ยวกับขอบข่ายของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน หัตถกรรมหินอ่อน ก่อน เพื่อให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะหินอ่อนธรรมชาติที่ใช้ทำเครื่องประดับกาย ของใช้เบ็ดเตล็ด เครื่องตกแต่งอาคารบ้านเรือน และเครื่องเรือนเท่านั้น ทั้งนี้ไม่ครอบคลุมถึงวัสดุก่อสร้างที่ทำจากหินอ่อน เช่น แผ่นหินอ่อน เสาหินอ่อน เครื่องสุขภัณฑ์ เช่น อ่างล้างหน้า เป็นต้น

โดยทั่ว ๆ ไปแล้วนั้นหัตถกรรมหินอ่อน เป็นผลิตภัณฑ์หินอ่อนธรรมชาติที่ทำด้วยมือ โดยใช้เครื่องมือในการช่วยตัด เจียร กลึงและขัดหินอ่อนให้เรียบร้อยเป็นมัน หรือไม่ขัดก็ได้ และอาจมีการประกอบด้วยวัสดุอื่น ตามความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์

ทั้งนี้ลักษณะทั่วไปของผลิตภัณฑ์นั้น ส่วนหนึ่งได้รับมาจากแนวคิด ที่เน้นการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ของตนเอง ด้วยการผลิตสินค้าที่เป็นความสามารถสร้างสรรค์ โดยมีกิจกรรมการคิดค้นและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการตลาด การผลิต การบริหารจัดการ และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านการผลิตให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ และต้องการของตลาด โดยท้องถิ่นนั้นพึ่งพาตนเองเป็นหลัก

ดังนั้นเมื่อมองในภาพรวมแล้วกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดน จึงได้มุ่งมั่นที่จะผลิตสินค้าที่มีคุณภาพออกสู่สายตาประชาชนโดยทั่วไป โดยได้อาศัยความคิด ความรู้สึก ของทางกลุ่มมาเป็นตัวชี้ในการผลิตสินค้าออกมา ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องไม่อิงความรู้สึกของกลุ่มตนเองเป็นหลัก แต่ต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้คนส่วนใหญ่ด้วย โดยต้องเป็นไปตามการสร้างสรรค์ผลงานตามที่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ที่ได้รับมาตรฐานระดับ 5 ดาวของทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้าน ตำบลหนองกระโดนนั้น ได้แก่ โต๊ะหมู่บูชา โต๊ะกลมทองเหลือง โคมไฟหินอ่อน และ ประภาศิลปะและของที่ระลึกที่ได้รับมาตรฐานระดับ 5 ดาว ได้แก่ อ่างบัวหินอ่อน กระถางรูปหินอ่อน ครกจิ้งหรีดหินอ่อน ลูกโลกหินอ่อน โต๊ะหมู่บูชา และโต๊ะกลมทองเหลือง

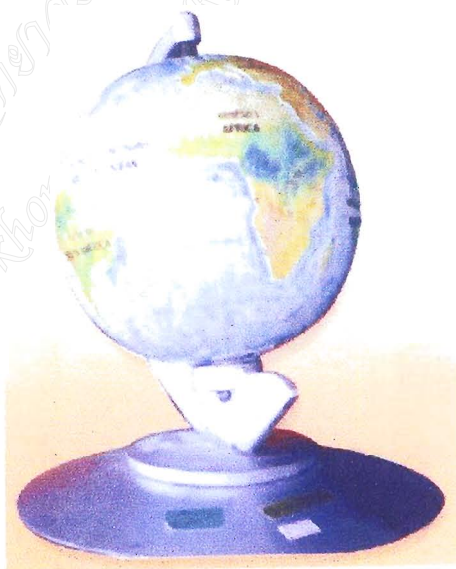
(1) อ่างบัวหินอ่อน

(2) กระถางรูปหินอ่อน

(3) ครกจืดหินอ่อน

(4) ลูกโลกหินอ่อน

(5) โต๊ะหมู่บูชาหินอ่อน

(6) โต๊ะกลมทองเหลือง

1.3 รูปแบบผลิตภัณฑ์

ผลิตภัณฑ์หินอ่อนที่ทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนผลิตขึ้นมานั้น เป็นผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากหินอ่อน ดังนั้นจึงมีรูปแบบการผลิตที่หลากหลาย มีชิ้นงานที่ทำการผลิตออกมาตั้งแต่ชิ้นเล็กๆ เช่น กระจ่างรูปหินอ่อน ครกจืดหินอ่อน แจกันหินอ่อน ที่รองแก้วน้ำหินอ่อน และที่เสียบปากกาหินอ่อน เป็นต้น

กระจ่างรูปหินอ่อน

ครกจืด⁺หินอ่อน

ซึ่งรูปแบบที่มีขนาดปานกลาง มีดังนี้ อ่างบัวหินอ่อน ลูกโลกหินอ่อน โคมไฟหินอ่อน และงาช้างหินอ่อน

อ่างบัวหินอ่อน

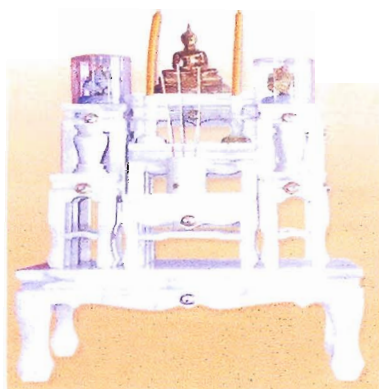

งาช้างหินอ่อน

ลูกโลกหินอ่อน

ในขณะที่รูปแบบขนาดใหญ่ของผลิตภัณฑ์จะมีอยู่หลายชิ้นงานเช่นเดียวกัน เช่น โต๊ะหมั่นบูชาหินอ่อน โต๊ะกลมทองเหลือง โต๊ะกลมหินอ่อน เป็นต้น

โตะหมูปูชาหินอ่อน

โตะกลมทองเหลือง

ถึงแม้ว่ารูปแบบของผลิตภัณฑ์จากหัตถกรรมหินอ่อนนั้นมีอยู่หลายอย่าง แต่ทั้งนี้ทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านหนองกระโดน ก็ได้อาศัยผลิตตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเช่นกัน เพื่อให้ได้งานหัตถกรรมหินอ่อนที่มีคุณภาพ และจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ใช้โดยทั่วไปด้วย ซึ่งประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้ คือ

เมื่อทำการผลิตแล้วนั้นต้องไม่บิ่น ไม่มีตำหนิที่มีผลต่อการใช้งาน เช่น อาจมีรอยตำหนิแตกร้าวเล็กน้อย และเมื่อนำไปใช้งานจริงเกิดการชำรุดมากขึ้นไม่สามารถใช้ต่อไปได้อีก และในส่วนของความสวยงามนั้นในกรณีที่มีการขัดผิว ผิวต้องเรียบและเป็นมันสม่ำเสมอ ทั้งนี้ทางกลุ่มผู้ผลิตมีความเข้มงวดกับความสวยงามอยู่แล้ว ไม่ให้ผลิตภัณฑ์ของทางกลุ่มมีตำหนิหรือรอยร้าวแต่อย่างใด ก่อนที่จะส่งไปจำหน่ายยังสถานที่ต่าง ๆ

ในกรณีที่มีการประกอบด้วยวัสดุอื่น ตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้แล้วนั้น ต้องมีลักษณะที่ปลอดภัย หรือเกิดอันตรายแก่ผู้ใช้น้อยที่สุด ซึ่งในลักษณะนี้นั้นสิ่งที่ทำการผลิตขึ้นมาก็มีสิ่งอื่นประกอบด้วยวัสดุอื่นอยู่หลายประเภท เช่น ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ก็จะมีผลิตภัณฑ์จากโคมไฟหินอ่อน ซึ่งต้องใช้หลอดไฟสอดเข้าไปในตัวโคมไฟ แต่ก็ได้คำนึงถึงความปลอดภัยเป็นอย่างดี เนื่องจากโคมไฟที่ทำจากหินอ่อนไม่เป็นตัวนำไฟฟ้า ดังนั้นจึงทำให้มีความปลอดภัยเมื่อนำไปใช้งาน

โตะกลมทองเหลือง เป็นอีกหนึ่งชิ้นงานหนึ่งที่มีรูปแบบที่มีสิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง นั่นคือต้องใช้เหล็กทองเหลืองเข้ามาช่วยในการยึดติดกับชิ้นงานที่ทำจากหินอ่อน ในส่วนนี้นั้นทางผู้ผลิตได้คำนวณการใช้งานมาแล้ว โดยออกแบบให้ส่วนที่เป็นหินอ่อนสามารถรองรับน้ำหนักได้อย่างพอดี เมื่อนำไปใช้งานจะได้ไม่เกิดการยุบ หัก ที่จะสร้างความเสียหายต่อผลิตภัณฑ์ และต่อตัวผู้ใช้ได้

ในกรณีที่ชิ้นงานประกอบด้วยหินอ่อนมากกว่าหนึ่งชิ้น ต้องประกอบด้วยความประณีต ติดแน่น คงทน บริเวณรอยต่อต้องไม่มีรอยเปราะเปื้อนของสารที่ใช้ยึดชิ้นหินอ่อนเข้าด้วยกัน ในส่วนนี้นั้นผลิตภัณฑ์ที่มีชิ้นงานประกอบด้วยหินอ่อนมากกว่าหนึ่งชิ้นนั้น คือ ลูกโลกหินอ่อน เนื่องจากลูกโลกที่ทำมาจากหินอ่อนนั้น ต้องมีการสร้างฐานที่มีรูปแบบที่โค้งเพื่อรองรับลูกโลก และในส่วนของลูกโลกนั้นไม่ได้ทำจากหินอ่อน ทำมาจากพลาสติกลูกโลกที่มีขายกันอยู่ตามท้องตลาด เหตุผลที่ไม่ใช้หินอ่อนในการทำลูกโลก เนื่องจากจะทำให้มีน้ำหนักมาก เมื่อวางลงบนฐาน ฐานจะได้ไม่รับน้ำหนักมากเกินไป อันจะสร้างความเสียหายและเกิดอันตรายแก่ผู้ใช้ และได้ จึงได้มีการสร้างฐานเพื่อรองรับลูกโลกให้มีความโค้ง เพื่อรองรับน้ำหนัก น้ำหนักจะถูกถ่ายเทอย่างสม่ำเสมอ และที่ฐานจะมีการติดกาวที่ชิ้นงานอย่างแน่นหนา ไม่ให้เห็นรอยต่อของตัว

ฐาน มีการจัดมันเพื่อให้เกิดความสวยงาม รูปแบบของผลิตภัณฑ์จึงไม่เป็นอันตราย ถึงแม้จะมีการประกอบชิ้นงานมากกว่าหนึ่งชิ้นก็ตาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการผลิต ขั้นตอนการผลิต

2.1 กระบวนการผลิต

ในอดีตกระบวนการผลิตในระยะแรก ๆ นั้นเป็นการทำการผลิตที่ไม่ค่อยมีขั้นตอนหรือวิธีการที่ทันสมัย กล่าวคือ มีการผลิตมาเช่นไรก็ยังคงทำกันอย่างนั้นมาเรื่อย ๆ ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงรูปแบบ ส่วนใหญ่ใช้แรงงานคน เครื่องจักรก็มีการใช้บ้างในเรื่องของการทუნแรงแต่มีไม่มาก เนื่องจากเป็นระยะแรกของการผลิตของทางกลุ่ม อาจเป็นเพราะขาดองค์ความรู้ในด้านหลักวิชาการที่ถูกต้องก็อาจเป็นได้ และต่อมาในปี พ. ศ. 2546-2547 ได้มีการหารือกับทางผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีหลายสถาบันและหลายหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือ ในการให้ความรู้อย่างถูกต้องในกระบวนการผลิตที่มีขั้นตอน เช่น สถาบันราชภัฏนครสวรรค์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์ และโรงเรียนเพาะช่าง

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น เนื่องจากในระยะแรก ๆ นั้นเป็นการเริ่มต้นของกลุ่มพ่อบ้านแม่บ้านหนองกระโดน ในการคิดที่จะผลิตสินค้าที่ทำจากหินอ่อน จึงยังไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถมากพอที่จะทำการผลิตสินค้าที่ทำจากหินอ่อน จึงได้ขอความร่วมมือและความช่วยเหลือไปยังสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีศักยภาพ มาให้ความช่วยเหลือ คือ เป็นแหล่งวิชาการความรู้ให้แก่สมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อน ที่ได้จัดตั้งขึ้นมาใหม่

ประกอบกับการที่ชาวบ้านทุกหมู่เป็นผู้ที่คิด ประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ขึ้นมาเองบ้าง แต่ยังไม่มียุทธวิธีตายตัวและสวยงาม เนื่องจากขาดประสบการณ์ในด้านการทำหัตถกรรมหินอ่อน จะมีบ้างจำนวนหนึ่งที่มีฝีมือ มีความรู้อยู่บ้างแล้ว แต่ก็ยังไม่มีช่องทางการทำหัตถกรรมหินอ่อนมากนัก ดังนั้นจึงได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงาน และสถาบันการศึกษาดังกล่าวข้างต้นมาคอยชี้แจงแนะแนวทางที่ถูกต้องให้กับทางกลุ่ม เมื่อมีความรู้เข้ามาเกี่ยวข้อง จึงทำให้ทางกลุ่มเริ่มพัฒนาฝีมือการทำผลิตภัณฑ์การแปรรูปจากหินอ่อนเพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ

- ใช้ภูมิปัญญาและเทคโนโลยี

การผลิตผลิตภัณฑ์หินอ่อน ของกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดน เป็นการผลิตโดยใช้ทั้งกำลังคนและกำลังเครื่องจักรเพื่อนำมาซึ่งผลิตภัณฑ์อันมีคุณภาพ ในส่วนของกำลังคนนั้นได้แก่ สมาชิกกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดน จำนวน 35 คน ที่แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบต่าง ๆ กันไปตามแต่ความถนัดของแต่ละบุคคล

ซึ่งต้องทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และในส่วนของกำลังเครื่องจักรนั้นทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนใช้เครื่องจักรในการผลิตผลิตภัณฑ์นี้คือ เครื่องเจาะหิน เครื่องผ่าหินหรือที่เรียกว่า ไคมอน เครื่องตัดหินอ่อน เรียกว่าวงเดือน เครื่องกลึงขนาดใหญ่ เครื่องกลึงขนาดเล็ก เครื่องขัดหินอ่อน เครื่องเจียหินอ่อน นอกจากนี้ยังมีวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่ใช่เครื่องจักรประกอบด้วย กาวสำหรับติดหินอ่อน กรดเกลือเป็นตัวเร่งให้กาวแห้งเร็ว ปูนซีเมนต์ขาวใช้ผสมกับกาวและกรดเกลือ กระดาษทรายเบอร์ 80 100 150 320 ใช้สำหรับขัดให้ชิ้นงานมีความเรียบเนียน ซึ่งกระดาษทรายแต่ละเบอร์มีความหยาบและละเอียดต่างกัน เหล็กโป๊ส ดินสอ ตลับเมตร เหล็กฉาก ซึ่งทั้งเครื่องจักรและวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวมีส่วนช่วยในการผลิตผลิตภัณฑ์หินอ่อนเป็นอย่างมาก

- การสรรหาและใช้วัตถุดิบ

การหาแหล่งวัตถุดิบนั้นหาได้ภายในตำบล ซึ่งการที่กลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้าน ตำบลหนองกระโดน มีวัตถุดิบที่มีอยู่ภายในชุมชนอยู่แล้วนั้น เป็นการสะดวกต่อการผลิตหัตถกรรมจากหินอ่อนเป็นอย่างยิ่ง โดยวัตถุดิบที่เป็นหินอ่อนได้มาจากเขามโน เขาน้อย และเขาเรือ ซึ่งได้รับการสัมปทานอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว

ส่วนหนึ่งของวัตถุดิบนั้นได้นำมาจากภายนอกด้วย คือ อำเภอพรานกระต่ายจังหวัดกำแพงเพชร ซึ่งวัตถุดิบจากสถานที่แห่งนี้มีความละเอียดคุณภาพดี เหมาะแก่การนำมาแปรรูปเป็นหัตถกรรมหินอ่อนชนิดต่าง ๆ ทั้งนี้คุณภาพของวัตถุดิบจากอำเภอพรานกระต่ายนั้น จะมีคุณภาพดีกว่าที่บ้านเขามโน ตำบลหนองกระโดน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์เล็กน้อย

วัตถุดิบของแต่ละท้องถิ่นจะมีมากน้อย ก็ขึ้นอยู่กับลักษณะธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ของแต่ละท้องที่ด้วยว่าจะมีความอุดมสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด หากมีวัตถุดิบน้อยก็ไม่สามารถสร้างประโยชน์ได้มากนัก แต่ว่าถ้ามีวัตถุดิบมากพอจะเป็นการสร้างโอกาสที่ดีงามทางหนึ่งให้กับผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นนั้น ๆ ร่วมกัน

การพยายามเพิ่มคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ที่ดีให้มีคุณลักษณะของท้องถิ่นเป็นหลักใหญ่ เพื่อให้ได้มาตรฐาน ตามความต้องการของประชาชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้นทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้าน หนองกระโดนจึงมีการสรรหาแนวทางการผลิตที่มีแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ อันมีอยู่แล้วในท้องถิ่น นำมาพัฒนารูปแบบการผลิตให้ทันสมัย สามารถสร้างสรรค์ผลการผลิตให้มีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

- การบริหารการผลิตและการกำหนดจำนวนการผลิต

คณะกรรมการบริหารงาน ปัจจุบัน มีดังนี้

คณะกรรมการบริหารกองทุนตั้งแต่เริ่มจัดตั้งกองทุน				
ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	โทรศัพท์	หมายเหตุ
1	คุณนิภา สุพิชญางกูร	ประธานกรรมการ		
2	นางสาวประยงค์ กวางแก้ว	รองประธานกรรมการ		
3	นางเพ็ญศรี พุทธเขม	รองประธานกรรมการ		
4	นางสาวสุเมณา อารีราษฎร์	เหรัญญิก		
5	นางธนัชชา นุชทรัพย์	เลขา		
6	นางพัชรกร แสนจุ่ม	ประชาสัมพันธ์		
7	นางสาวเบญจมาศ พรหมชาติ	ทะเบียนสมาชิก		
8	นางกาญจนา เอี่ยมเขม	ปฏิคม		
9	นางประไพ ไพบูลย์	กรรมการ		
10	นางสุวรรณ ชาลิกร	กรรมการ		
11	นางดวงใจ ปั่นนาค	กรรมการ		
12	นายสุพจน์ เอี่ยมพันธ์	กรรมการ		
13	นายโอภาส เหล่าสุนทร	กรรมการ		
14	นายโสภณ บุญสูง	กรรมการ		
15	นางลัดดา อารีราษฎร์	ฝ่ายตรวจสอบ		

คณะกรรมการกลุ่มประกอบด้วย ประธานกรรมการ 1 ท่าน รองประธานกรรมการ 1 ท่าน เลขานุการ 1 ท่าน เหรัญญิก 1 ท่าน นายทะเบียน 1 ท่าน ปฏิคม 2 ท่าน ประชาสัมพันธ์ คณะกรรมการอีกไม่เกิน 2 ท่าน โดยมีหน้าที่ดังนี้

(ก) ประธาน ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าในการบริหารกิจการของกลุ่ม เป็นผู้แทนของกลุ่มในการติดต่อกับบุคคลภายนอก ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะกรรมการการประชุมใหญ่และประชุมคณะกรรมการ

(ข) รองประธาน ทำหน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และปฏิบัติหน้าที่ ที่ประธานมอบหมาย

- (ค) เลขานุการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับธุรการของกลุ่มในการปฏิบัติงาน ทำหน้าที่ตามที่ประธานมอบหมาย ตลอดจนหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม
- (ง) เภรณญิก ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบัญชี
- (จ) นายทะเบียน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนของสมาชิก
- (ฉ) ประชาสัมพันธ์ ทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์งานของกลุ่ม
- (ช) ปฏิคม ทำหน้าที่ในการต้อนรับสมาชิก และแขกผู้มีเกียรติ รวมทั้งการจัดสถานที่สำหรับการประชุมต่างๆ
- (ฎ) กรรมการอื่นๆ ทำหน้าที่ตามที่ประธานมอบหมาย

จะเห็นได้ว่าในด้านโครงสร้างของการบริหารนั้น เป็นการสร้างรายได้แบบต่อเนื่อง ช่วยให้เกิดสินค้าที่เพิ่มมูลค่าทางการผลิตมากขึ้น กระจายผลผลิตออกสู่ตลาดภายนอกโดยไม่กระจุกอยู่กับที่ อันนำไปสู่เป้าหมายของการกินดีอยู่ดี ช่วยลดช่องว่างของรายได้ในทางหนึ่งด้วย และเป็นความคิดที่เน้นการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ของทางกลุ่มตนเอง โดยผู้ที่เป็นสมาชิกกลุ่มจะมีส่วนแบ่งจากรายได้ตามชิ้นงานที่ผลิตได้ของตนเองในแต่ละเดือน และจากการจำหน่ายสินค้าได้ในรอบเดือนหนึ่งด้วย ทั้งนี้ทางกลุ่มสามารถสร้างผลิตภัณฑ์ (Product) และตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์โดยเฉพาะ โดยที่ทางกลุ่มต้องพึ่งตนเองเป็นหลัก ดังนั้นทุกคนต้องช่วยกัน อุทิศทั้งพลังกาย ความคิดสร้างสรรค์ และความปรารถนา ที่จะใช้ทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น นั่นก็คือ หินอ่อน เพื่อที่จะสร้างการกินอยู่ที่ดีขึ้น

ด้วยการนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางด้านการผลิตซึ่งนำไปสู่การพัฒนาชนบท อันเป็นการสร้างรายได้ โดยในแต่ละเดือนสมาชิกกลุ่มจะมีรายได้สามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้อย่างดี การผลิตของแต่ละเดือนจะถูกกำหนดเอาไว้ว่า จะต้องผลิตชิ้นงานให้ได้มาตรฐานและจำนวนชิ้นงานที่ผลิตได้ในแต่ละเดือนนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาคุณภาพชีวิตและวางรากฐานที่สำคัญให้แก่ประชาชนทุกคนในพื้นที่

2.2 ขั้นตอนการผลิต

ขั้นตอนการผลิตผลิตภัณฑ์ของกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อนพ่อบ้านแม่บ้านตำบลหนองกระโดนมีหลายขั้นตอน ประกอบด้วย

- (1) ขั้นตอนการเจาะหินอ่อน
- (2) ขั้นตอนการตัดหินอ่อน
- (3) ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์

- (4) ขั้นตอนการกลึงหินอ่อน
- (5) ขั้นตอนการขัดมันด้วยเครื่องจักร
- (6) ขั้นตอนการเจียหินอ่อน
- (7) ขั้นตอนการจัดชิ้นงานโดยใช้กระดาษทราย
- (8) ขั้นตอนการประกอบผลิตภัณฑ์ (เฉพาะโรงกลึง)

(1) แผนกเจียหินอ่อน การเจียหินอ่อน ในการเจียหินอ่อนนั้นต้องใช้เวลาพอสมควร กว่าที่จะเจียหินอ่อนได้นั้นต้องใช้เวลาเป็นวัน ๆ เลยทีเดียว เริ่มจากใช้วิธีการเจียรเป็นรอยปะ ซึ่งต้องใช้เครื่องเจียรถนนเจียรนำร่องก่อน เพื่อที่จะให้เห็นรอยในการตัด เมื่อมาตัดจะได้ตัดได้ง่ายขึ้น

การเจียหินจะต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก เนื่องจากต้องทำการเจียหินบนพื้นที่สูง และความสามารถในการเจียหินจะแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ว่ามีความเก่าหรือใหม่เท่าใด ต้องรู้จักบำรุงรักษาอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำงาน ให้มีความพร้อมที่จะใช้งานได้ทันทีทันใด หมั่นตรวจเช็คสภาพของเครื่องเจียอย่างสม่ำเสมอเป็นดี

(2) ขั้นตอนการตัดหินอ่อน โดยใช้เครื่อง “ไคม่อน” หรือเครื่องตัดผ่าหินอ่อนออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ให้เป็นรูปสี่เหลี่ยม โดยหินอ่อนก้อนหนึ่ง ๆ จะมีน้ำหนักประมาณ 5 ตัน ในขณะที่ตัดนั้นต้องใช้น้ำเป็นส่วนประกอบในการตัด เนื่องจากน้ำเป็นตัวหล่อลื่นทำให้ตัดหินอ่อนได้สะดวก เมื่อตัดหินอ่อนได้ขนาดที่ต้องการแล้วใช้รถแมคโครกลิ้งหินอ่อนลงมาจากภูเขา

เมื่อนำก้อนหินอ่อนลงมาจากภูเขาแล้วใช้รถเคนยกหินอ่อนมาวางบนเครื่องตัดซึ่งเรียกว่า “วงเคื่อน” ใช้มอเตอร์ในการควบคุมการทำงานของวงเคื่อนโดยมีให้เลือกว่าต้องการตัดหินอ่อนแต่ละแผ่นในขนาดเท่าใด ส่วนใหญ่ที่ตัดมีขนาดกว้าง 30 เซนติเมตร หนา 1.80 เซนติเมตร ในส่วนของความยาวนั้นแล้วแต่หินอ่อนที่ตัดจากบนภูเขาเพราะหินอ่อนแต่ละก้อนมีขนาดที่ไม่เท่ากัน โดยหินอ่อน 1 ก้อนที่ตัดจากภูเขาใช้เวลาในการตัดประมาณ 4 วัน และการตัดหินอ่อนต้องใช้กำลังคนประมาณ 3-4 คน ในการควบคุมเครื่องวงเคื่อน

นำแผ่นหินอ่อนที่ทำการตัดแล้ว มาทำการตัดซอยย่อยอีกครั้งหนึ่ง โดยในครั้งนี้ตัดให้เป็นแผ่นคล้ายกระเบื้องปูพื้น มี 2 ขนาดด้วยกันคือ ขนาดที่มีความกว้าง 80 เซนติเมตร ยาว 80 เซนติเมตร และขนาดซึ่งถือว่าเป็นขนาดมาตรฐานมีความกว้าง 30 เซนติเมตร ยาว 30 เซนติเมตร จากนั้นนำแผ่นหินอ่อนที่ได้มาทำการขัดมัน โดยใช้เครื่องขัดหินอ่อน ให้ได้ความละเอียดในการขัดตั้งแต่หยาบที่สุดจนถึงขัดแบบละเอียดที่สุด

(3) ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ เมื่อผ่านการตัดหินอ่อนและขัดมันโดยใช้เครื่องขัดมันแล้ว จะมาถึงส่วนของการออกแบบผลิตภัณฑ์ สิ่งนี้จะทำหน้าที่แรกและเป็นหัวใจสำคัญของการทำผลิตภัณฑ์เลยก็ว่าได้ เนื่องจากถ้าหากไม่มีบุคคลที่คอยทำหน้าที่ออกแบบผลิตภัณฑ์นี้แล้ว งานแต่ละชิ้นก็จะประสบกับปัญหาความล่าช้าอย่างแน่นอน เพราะผู้ที่ประจำอยู่ตามแผนกต่าง ๆ จะไม่สามารถวางแผนการทำงานได้อย่างลงตัว ปัญหาความล่าช้าก็จะตามมา และสิ่งอื่น ๆ ก็จะมาด้วยนั่นก็คือ การทำงานออกมาไม่ได้ตามที่กำหนด ชิ้นงานไม่มีคุณภาพ ไม่มีเอกลักษณ์หรือจุดเด่นของตัวเอง และจะไม่ใช่จุดที่น่าสนใจของผู้พบเห็นด้วย

ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการออกแบบผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปในลักษณะต่าง ๆ ที่สร้างสรรค์ ผลงานการทำงานจะออกมาดีมาน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบด้วย ผู้ออกแบบจะได้อะไรที่สร้างสรรค์ ความคิดที่มีความเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ๆ ผสมผสานมา กับผลิตภัณฑ์ไม่มากนัก อันเป็นการสะท้อนให้เห็นภูมิปัญญาของท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง อีกทั้งแผนกออกแบบนี้เปรียบเสมือนผู้ที่เก็บรายละเอียดของวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของท้องถิ่นมาใส่ไว้ในรูปแบบที่ได้คิดสร้างสรรค์ขึ้นมา และจะมีรูปแบบที่คิดออกมาเพื่อให้ดึงดูดผู้พบเห็นมาน้อยเพียงใด สิ่งเหล่านี้ก็จะขึ้นอยู่กับแผนกออกแบบแทบทั้งสิ้น

(4) ขั้นตอนการกลึงหินอ่อนด้วยเครื่องกลึงใหญ่ ในด้านของแผนกนี้ เป็นแผนกที่ต้องใช้เครื่องมือขนาดใหญ่เข้ามาช่วยในการเก็บรายละเอียดของงาน เนื่องจากชิ้นงานที่ทำขึ้นมา มีขนาดใหญ่ จำพวกโต๊ะกลมทองเหลือง โต๊ะหมุ่บูชา แจกันขนาดใหญ่

เพราะว่าชิ้นงานเหล่านี้มีน้ำหนักมาก และไม่เพียงเท่านั้นก็มีขนาดที่ใหญ่มากด้วย จะใช้เครื่องกลึงขนาดเล็ก ๆ ก็คงไม่เหมาะสม เพราะขนาดและน้ำหนักก็ไม่สมดุลกันสักเท่าไร การเก็บรายละเอียดคงทำได้ลำบากแน่นอน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องจักร ขนาดใหญ่เข้ามาถึงให้ได้ขนาดที่ลงตัว และเครื่องกลึงขนาดใหญ่จะมีประสิทธิภาพมากกว่าเครื่องกลึงขนาดเล็กเกือบสองเท่าตัว สามารถกลึงได้เร็วและขอบเขตของพื้นที่การกลึงมีมาก ทำให้ประหยัดเวลาได้อย่างมาก และไม่สร้างความเหน็ดเหนื่อยมากเกินไปของพนักงานที่ทำหน้าที่แผนกกลึงเครื่องใหญ่

- ขั้นตอนการกลึงหินอ่อนด้วยเครื่องกลึงเล็ก สิ่งที่จะช่วยเก็บรายละเอียดชิ้นงานเล็ก ๆ ได้ดี ก็คือ เครื่องกลึงขนาดเล็ก ซึ่งบุคคลที่ทำหน้าที่นี้ จะคอยทำชิ้นงานที่ไม่ใหญ่มากนัก เพราะเครื่องกลึงที่มีอยู่จะใช้งานกับชิ้นงานขนาดปานกลาง จนถึงขนาดเล็ก ๆ ได้ดีกว่าชิ้นงานที่มีขนาดใหญ่

และชิ้นงานที่มีขนาดเล็ก มีดังนี้ แจกันหินอ่อน กระจกหินอ่อน กระจกรูปหินอ่อน ชิ้นงานเหล่านี้มีขนาดไม่ใหญ่มากเกินไปสำหรับเครื่องกลึงขนาดเล็ก น้ำหนักก็มีความเหมาะสมและลงตัวกับเครื่องจักรชิ้นนี้ ทำให้เก็บรายละเอียดได้ดี

(5) ขั้นตอนการขัดมันด้วยเครื่องจักร ขั้นตอนนี้จะขั้นตอนที่ทำหน้าที่ในการนำเอาผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการเจียด้วยเครื่องจักรมาแล้วนั้น นำมาขัดมันด้วยเครื่องจักร ปกติการขัดมันจะมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ 1. การขัดมันด้วยแรงงานคน โดยใช้กระดาษทรายขัด ทำอย่างนี้ก็ได้ แต่อาจจะเกิดความล่าช้า 2. การขัดมันด้วยเครื่องจักร เป็นการเก็บรายละเอียดในขั้นตอนสุดท้ายเลยก็ว่าได้ เนื่องจากชิ้นงานที่ทำมาทั้งหมดจะถูกแผนกนี้นำมาขัดมันด้วยเครื่องจักร ที่มีที่จัดเรียกว่า ไชปลาสวาย จัดจนเป็นมันวาว

แต่ถ้าจะให้การขัดมันมีประสิทธิภาพนั้นต้องใช้ผงขัดมันขัดด้วย เนื่องจากเมื่อชิ้นงานถูกผงขัดมันจะเกิดการมันวาวดูน่าสนใจ อีกอย่างหนึ่งก็คือ ผงขัดมันจะช่วยถนอมเนื้องานไม่ให้หินอ่อนมีสภาพที่เก๋ง่าย ไม่แตกลายงาให้เห็น มีอายุการใช้งานที่ยาวนานขึ้นจากเดิม

(6) ขั้นตอนการเจียหินอ่อน โดยจะนำหินอ่อนที่ตัดมาแล้ว ซึ่งมาจากโรงหินอ่อนนำมาทำการเจียให้ได้ตามขนาดที่เหมาะสม การจะเจียหินอ่อนให้ได้ขนาดตามความต้องการนั้นต้องใช้ทักษะอย่างมาก เพราะถ้าหากเจียผิดจังหวะลักษณะของชิ้นงานที่คาดหวังไว้จะคลาดเคลื่อน

การเจียหินอ่อนในส่วนของแผนกนี้นั้น จะเป็นการเจียโดยการใช้เครื่องเจีย โดยไม่ต้องใช้น้ำเป็นตัวกลางในการควบคุมไม่ให้เกิดความร้อน เศษผงที่ถูกเจียออกมาเป็นชิ้นเล็ก ชิ้นน้อยนั้นสามารถสร้างประโยชน์ได้ โดยนำไปผสมรวมกันแล้วอัดเป็นแผ่น ๆ ลักษณะคล้ายกระเบื้อง

- ขั้นตอนการเจียหินอ่อนด้วยเครื่องน้ำ ในส่วนของแผนกนี้นั้น จะทำการนำชิ้นงานที่ผ่านการออกแบบมาแล้วนั้น มาทำการเจียด้วยเครื่องจักร เพราะว่าการเจียจะช่วยให้ชิ้นงานมีลักษณะที่สมส่วน เป็นรูปร่างที่เหมาะสมและลงตัว ถือได้ว่าการเจียลักษณะนี้นั้นเป็นการขัดเกลาศิลปะชิ้นงานให้ดูดีแต่ในการเจียลักษณะนี้นั้นต้องใช้น้ำเป็นตัวกลาง ที่จะช่วยให้การเจียไม่เกิดความร้อนจนเกินไป นั่นก็หมายความว่า น้ำเป็นสิ่งที่ช่วยระบายความร้อนของการเจียไม่ให้เกิดความร้อนมาก หากปราศจากน้ำแล้วการทำผลิตภัณฑ์แต่ละชิ้นงานก็จะล่าช้า หรือว่าไม่ค่อยมีความคืบหน้า และเป็นสิ่งที่ช่วยชะล้างสิ่งสกปรกไปในตัว

การเจียด้วยเครื่องน้ำนี้ จะใช้เวลาในการเจียนานมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับชิ้นงานว่ามีขนาดเล็ก หรือชิ้นงานมีขนาดที่ใหญ่มากเท่าใด ถ้าหากชิ้นงานที่มีขนาดเล็ก การเจียนี้ก็จะใช้เวลาน้อย แต่ถ้าหากชิ้นงานมีลักษณะใหญ่ การเจียจะต้องเสียเวลานานเป็นธรรมดา การเจียต้องอาศัยผู้ที่มีความปราณีต เอาใจใส่ต่อชิ้นงานค่อยๆ ทำในตรงจุดนี้ เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่ดีออกมา

(7) ขั้นตอนการขัดชิ้นงานโดยใช้กระดาษทราย การขัดด้วยกระดาษทราย เป็นการขัดชิ้นงานที่ต้องใช้กระดาษทรายตามขนาดของเบอร์ โดยขัดไล่ระดับตั้งแต่เบอร์ที่มีความหยาบ

สุด จนถึงชั้นเบอร์ที่มีความละเอียดที่สุด นั่นคือ กระดาษทรายเบอร์ 80, 150, 350 และ 320 ตามลำดับ

ชิ้นงานที่จะขัดด้วยกระดาษทรายนั้น จะใช้กระดาษทรายที่มีความละเอียดที่สุดมาขัดนั้นไม่เหมาะสม เพราะจะทำให้สิ้นเปลืองกระดาษทราย เนื่องจากกระดาษทรายที่มีความละเอียดมาก ๆ จะมีเกล็ดเล็ก ๆ ไม่หยาบเมื่อถูกขัดกับชิ้นงานอันดับต้น ๆ ของการผลิต จะเสียหายไปที่ละน้อย ในที่สุดก็หมดความหยาบของกระดาษทรายได้ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องไล่ระดับจากเบอร์ของกระดาษทราย ที่มีความหยาบมากที่สุดก่อน จากนั้นก็ทำการใช้กระดาษทรายที่ละเอียดรอง ๆ ลงมาจึงจะได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์

(8) ขั้นตอนการประกอบผลิตภัณฑ์ (เฉพาะโรงกลึง) ในส่วนของทางด้านแผนกนี้เป็นแผนกที่จะมีหน้าที่ประกอบผลิตภัณฑ์ขึ้นมา โดยมีชิ้นงานบางชิ้นที่ยังไม่สมบูรณ์อย่างเต็มที่ ต้องอาศัยผู้ที่ทำหน้าที่นี้คอยประกอบชิ้นส่วนต่าง ๆ ให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

แผนกประกอบผลิตภัณฑ์นี้อาจจะคอยทำหน้าที่ประกอบชิ้นส่วนของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น โคมไฟหินอ่อน ที่จะต้องมีชิ้นส่วนของหลอดไฟที่ยังไม่ได้ประกอบติดกับตัวโคมไฟ บางครั้งอาจต้องประกอบชิ้นส่วนของฐานโคมไฟและขาที่รองรับฐานของโคมไฟ โดยทำการตีคาว เก็บรายละเอียดเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้ได้มากที่สุด และชิ้นงานอย่างลูกโลกหินอ่อน ก็จะต้องคอยประกอบชิ้นส่วนให้มีความสม่ำเสมอ เนื่องจากลูกโลกหินอ่อนจะมีฐานเป็นหินอ่อน ส่วนตัวของลูกโลกจะไม่ใช้หินอ่อนทำ เป็นพลาสติก ดังนั้นฐานของผลิตภัณฑ์ชิ้นนี้กับตัวลูกโลกต้องมีการใช้คนประกอบ และต้องประกอบให้มีความสมดุลกันด้วย

การใช้กาวทาที่บริเวณฐานรองลูกโลกเพื่อยึดติดกับตัวของแกนลูกโลก จะต้องทาากาวไม่ให้เลอะจนอาจมองเห็นชิ้นงานที่ไม่มีความปราณีตและสวยงาม และที่สำคัญแกนของลูกโลกจะต้องมีองศาที่รองรับน้ำหนักได้ดี มีการเชื่อมรอยต่อของแต่ละชิ้นงานได้อย่างลงตัว ถือว่าเป็นการสร้างชิ้นงานหัตถกรรมหินอ่อนได้อย่างดีเยี่ยม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์

1. การฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ/ทักษะด้านการผลิต คุณภาพผลิตภัณฑ์/การบรรจุ การตลาด และการบริหารจัดการ

จากการประสบกับปัญหาของทางกลุ่มหัตถกรรมหินอ่อน พ่อบ้านแม่บ้านหนองกระโดน ในเรื่องของการขาดความรู้ ความชำนาญ ทักษะด้านการผลิต คุณภาพผลิตภัณฑ์ การตลาด รวมไปถึงการบริหารจัดการที่คืบคลาน เนื่องจากการผลิตสินค้าจากหินอ่อนมีการผลิตที่ทำแบบเดิม ๆ อยู่ ผู้ทำการผลิตไม่ได้หารูปแบบใหม่ ๆ ที่ทันสมัย การออกแบบผลิตภัณฑ์ยังคงใช้วิธีการเดิมอยู่

แนวทางแก้ไข คือ 1) การพัฒนา การพัฒนาจากเดิมที่เป็นอยู่ เป็นการเริ่มต้นเตรียมความพร้อมมีใจรักในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม ที่จะต้องเรียนรู้ทักษะด้านการผลิต คุณภาพผลิตภัณฑ์/การบรรจุ การตลาด และการบริหารจัดการ เพื่อนำมาปรับปรุงสินค้าให้ดีขึ้น

2) การพัฒนาผลิตภัณฑ์การหาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการผลิตนำมาพัฒนาปรับปรุงอันเป็นรูปแบบของตนเอง มีจุดเด่นของทางกลุ่มที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว พร้อมกับขอคำแนะนำจากหลาย ๆ ฝ่าย เพื่อให้ข้อมูลด้านเทคนิคการผลิต การฝึกอบรม การแนะแนว ตลอดจนข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ

3) ให้มีการกระจายสินค้าของกลุ่มมากขึ้น โดยใช้วิธีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยใช้แผ่นพับ ใบปลิว โปสเตอร์ เอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งทางกลุ่มผู้ผลิตต้องหาจุดที่น่าสนใจของตัวผลิตภัณฑ์ของตนเองเอามาเสนอไว้ในสื่อดังกล่าวให้มากที่สุด คัดเลือกผลิตภัณฑ์ที่อาจได้รับรางวัล หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มาไว้ก็ได้ รวมถึงการจัดงานแสดงสินค้าของทางกลุ่มตนเอง การเข้าร่วมงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานแสดงสินค้า งานกาชาด งานประจำปี ประเพณีสำคัญ ๆ ทั้งในอำเภอ ตัวจังหวัด หรืออาจจะไปต่างจังหวัดจะช่วยให้มีผู้ที่สนใจในผลิตภัณฑ์เพิ่มมากขึ้น

2. การขาดหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ และผู้สนับสนุนผลิตภัณฑ์ ทางจังหวัดต้องเข้ามา สนับสนุนให้ความรู้ความเข้าใจ และสนับสนุนผลิตภัณฑ์ร่วมกับทางกลุ่มผู้ผลิต รวมถึงผู้นำและองค์กรประชาชนต่างก็จะเป็นสิ่งที่สำคัญ ที่จะช่วยเหลือในการสนับสนุนได้เป็นอย่างดี

แนวทางแก้ไข คือ 1) ให้หน่วยงานพัฒนาชุมชน เข้ามาดูแลในระดับ ตำบล และหมู่บ้าน ตลอดจนการบริหารส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ จะมีการรวมกลุ่มของประชาชน โดยมีเจ้าหน้าที่

ของจังหวัดเป็นพี่เลี้ยง เพื่อช่วยผลักดันและสนับสนุนการพัฒนาให้ผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ของหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

2) ทางกลุ่มผู้ผลิตต้องร่วมมือกับทางจังหวัด และขอความร่วมมือไปยังบริษัทในท้องถิ่น เนื่องจากบริษัทในท้องถิ่นย่อมมีศักยภาพที่ดีอยู่แล้ว สามารถมองเห็นข้อดีข้อเสีย เพราะมีประสบการณ์ทางด้านการผลิตสินค้าชนิดต่าง ๆ อยู่ก่อนหน้านี้แล้ว เป็นการยกระดับผลิตภัณฑ์ให้ก้าวไกลมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่แต่เพียงอาศัยเพียงกลุ่มทำงานตามลำพัง

3) ผู้นำเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการพัฒนาเช่นนี้พอ ๆ กับการจัดตั้งองค์กรที่เข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม ผู้นำในที่นี้ไม่ได้หมายถึงเฉพาะกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ที่เป็นผู้นำในการปกครองเท่านั้น แต่ก็ยังรวมถึงผู้นำธรรมชาติที่มาจากภาคประชาชนอื่น ๆ เช่น จากสหกรณ์ชาวนา ผู้บริหารโรงงาน ผู้บริหารสถานที่บริการอื่น ๆ

4) ให้มีองค์กรประชาชนเข้ามาร่วมด้วย เช่น สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรต่าง ๆ หอการค้า กลุ่มผู้บริโภค กลุ่มเหล่านี้เป็นตัวแทนของผลประโยชน์ประชาชนต่าง ๆ วางรูปแบบและบรรทัดฐาน ที่แต่ละฝ่ายเสนอมา รวมถึงการเลือกผลิตภัณฑ์ใด ๆ เพื่อการผลิต การวางแผนกลยุทธ์ต่าง ๆ ด้านการตลาดร่วมกัน ซึ่งตัวแทนเหล่านี้จะมาช่วยกันวางรูปแบบการผลิต การออกแบบทางความคิดอันหลากหลาย เมื่อแต่ละฝ่ายช่วยเหลือกัน แนวทางที่ได้น่าจะมีประสิทธิภาพมากกว่าทางกลุ่มผู้ผลิตนั้นทำเพียงฝ่ายเดียว

3. ปัญหาการจัดทำผลิตภัณฑ์ส่งออกให้ได้มาตรฐาน ให้ทันตามปริมาณงานและเวลาที่กำหนดจากการสั่งจอง

ปัญหาของการจัดทำผลิตภัณฑ์ให้ได้ตามมาตรฐาน เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า การที่จะผลิตสินค้าออกมาต้องผ่านขั้นตอนหลาย ๆ อย่างมากมาย และชิ้นงานแต่ละชิ้นต้องมีการทำอย่างพิถีพิถันมากที่สุด เพื่อให้งานที่ออกมาได้รับการยอมรับ

แนวทางแก้ไข คือ เพิ่มจำนวนผู้ที่ทำการผลิตสินค้าให้มากขึ้นกว่าเดิม จะช่วยให้การผลิตสินค้าออกมาทันต่อความต้องการของผู้คนโดยทั่วไปได้ อาจจะมีการใช้เครื่องจักรเข้ามาอีกเพื่อที่จะให้ได้ปริมาณการผลิตที่ทันต่อความต้องการจากเดิม เนื่องจากเครื่องจักรจะเป็นตัวช่วยผ่อนแรงทำให้ทำงานได้สะดวกยิ่งขึ้น และเป็นการประหยัดเวลามากขึ้น สิ้นเปลืองงบประมาณน้อยลง และที่สำคัญต้องมีระบบการขนส่งที่รวดเร็ว เพื่อให้มีความทันกับความต้องการ